

„Open for Business“ – analýza, podle které LGBT „zachrání“ národní ekonomiku

tradicni-rodina.cz/domaci/open-for-business-analyza-podle-ktere-lgbt-zachrani-narodni-ekonomiku/

Muž a duhová vlajka – Zdroj Pixabay

Kvalitní analýza a nebo věštění z křišťálové koule? Dne 23.1 byla na semináři v poslanecké sněmovně hnutím Jsme fér představena ekonomická analýza organizace „Open for Business“ dopadu Manželství pro všechny na naši ekonomiku. Podle této analýzy jsou LGBT lidé chytřejší a vzdělanější než většinová heterosexuální společnost, a nebo že prostředí podporující zavádění inkluzivních politik zvyšují výkonnost. Analýza je plná absurdních nesmyslů.

Dopředu by bylo dobré upozornit, co vlastně je ta „Open for Business“ za organizaci a proč vznikla. Na svých stránkách uvádí toto: Účelem „Open for Business“ je globálně prosazovat práva LGBT. No a konečně proč vznikla? I to na svých stránkách uvádí: „Open for Business“ je reakcí řady předních světových podniků na rostoucí odpor vůči začlenění LGBT + do mnoha částí světa. Koalice, která byla zahájena v roce 2015 na výročním summitu globální iniciativy Clinton. Ještě by bylo dobré říct, kdo že je ta Globální Iniciativa Clinton. Pokud jste hádali, že má něco společného s bývalým prezidentem USA, tak jste hádali správně. Nejvýznamnějším donorem této Globální Iniciativy je ani ne tak překvapivě nejbohatší muž světa Bill Gates. Tedy dá se říct, že všechny tyto organizace hájící zájmy LGBT mají krytí shora. Myslíte, že je to náhoda anebo se ti lidé z nejvyšších míst prostě jen rozhodli, že z určitých důvodů budou hájit domnělá práva LGBT komunity a k tomu využijí jejich aktivní jedince?

Úvod máme tedy za sebou a přidejme si k předešlému řečnickou otázku: Může už jen z principu taková organizace přijít s průzkumem, který by dokazoval něco jiného, než má v náplni práce? Zřejmě jen stěžejí, že? Už tedy víme, že jsou ve střetu zájmu asi 100x větším než mediálně propíraný Andrej Babiš.

Přejdeme ale přímo k analýze a řádně jí rozebereme a ukážeme vám, že zde vážně nejde ani náznakem o odbornou analýzu, ale o pouhou snahu co nejlépe vylíčit dopady přijetí manželství pro všechny. U některých položek můžeme skutečně říct, že k jistým propagovaným výsledkům museli snad vážně použít křišťálovou kouli, protože není vůbec jasné, jak k určitým číslům došli.

Hned na první stránce brožurky mají uvedeny hlavní body, proč je tam skvělé podporovat inkluzi a diverzitu.

Společnosti podporující začlenění LGBT+ lidí efektivněji získávají a udržují kvalifikované pracovníky. Signalizace otevřenosti prostřednictvím práva uzavírat sňatky by mohla hrát významnou roli při překlenování nedostatků v oblasti kvalifikovanosti pracovních sil.

Hned první bod je evidentní pitomost snažící se nám vnutit myšlenku, že pouze členové LGBT komunity mají potřebné vzdělání.

Diskriminace LGBT+ lidí ve společnosti a na pracovišti působí jako brzda národní produktivity, neboť vede ke snížení objemu výroby a neefektivní alokaci lidského kapitálu.

Nelogický argument. Předpokládá se, že vedení firmy bude ponechávat ve výkonu klíčových funkcí pracovníky, kteří budou pracovat s menším nasazením než ostatní. Pravda je taková, že každý je a musí být nahraditelný.

Důkazy vypovídají o tom, že prostředí umožňující začlenění LGBT+ lidí napomáhají většímu rozvoji inovací a generují více přímých zahraničních investic.

Opět nesmyslný argument. Většina strategických firem už totiž dávno v zahraničních rukou je a tak v jejich zájmu je investovat i bez inkluze LGBT.

Rovné manželství může snížit část administrativní zátěže doléhající na společnosti a vytvořit pro společnosti prostředí podporující zavádění inkluzivních politik, které zvyšují výkonnost.

Tato argumentace je zcela zavádějící. Nerozumím tomu, jak může odlišný přístup k pracovníku na základě sexuální orientace či genderové identity snížit administrativu. Logicky ji spíš zvýší.

Na další stránce pokračují chvály na to, že údajně otevřené, inkluzivní a rozmanité společnosti fungují ekonomicky lépe. Tyto tvrzení mají podloženo jistými grafy. A přidávají k tomu tvrzení, že prý každý nový zákon v oblasti LGBT+ je spojený s vyšším HDP na obyvatele, vždy o dalších 300 USD. „Open for Business“ se zde odvolávají na nějaké studie. Konkrétně se jedná o McKinsey Global Institute z roku 2015, kde ale nelze dohledat konkrétní odkaz na studii a Williams institute.

Oba instituty spojuje touha vytvářet inkluzivní, genderově vyvážené a LGBT „friendly“ pracovní prostředí, a tak tedy jejich nestrannost je značně zpochybněna. Williams instituce dokonce sehrála klíčovou roli v ovlivňování soudců v případě Obergefell v. Hodges, kde nejvyšší soud definitivně povolil sňatky homosexuálů v celých Spojených Státech.

A protože není v mých silách překládat studii o téměř sedmdesáti stránkách, rozhodl jsem se ověřit platnost tvrzení jinak. Napadlo mě tedy zkontrolovat přímo, jestli nějak pohnuly dva výrazné mezníky v právech LGBT s HDP na obyvatele v souvisejících časových pásmech. K ověření jsem použil stejné zdroje, jako „Open for Business“. Jde konkrétně o dva mezníky, a to je uzákonění registrovaného partnerství v roce 2006 a povolení adopce jednotlivce žijícího v registrovaném partnerství z roku 2017.

Pokud rozkliknete graf na časové ose 25 let a porovnáte přírůstky HDP, tak zjistíte, že to nijak s těmito ukazateli nepohnulo, ba naopak, vždy v dalším roce došlo k přírůstku menšímu, než v roce předchozím. Ani v dlouhodobém horizontu nelze zachytit jakési zlepšení. Argument neustále se zvyšujícího HDP v přímé souvislosti s právy LGBT nelze tedy potvrdit.

Další stránka a další grafy a tvrzení, že výše začlenění LGBT+ populace vede k vyšší konkurenceschopnosti a snadnosti podnikání. Opětovně nahlédnutí do dat světové obchodní banky ani tuhle teorii nepotvrzují. Výkyvy v tabulkovém pořadí se nijak nekryjí se získanými právy LGBT+. Konkurenceschopnost České republiky od uzákonění registrovaného partnerství zůstávala po léta konstantní, a dokonce od roku 2011 začala klesat až do roku 2015, kde se vrátila zhruba do stejné pozice jako v roce 2006.

Další graf zobrazuje snadnost podnikání. Tady platí v podstatě to samé, jako u grafu předchozího. Žádná souvislost se získanými právy. Snadnost podnikání se skokově zlepšila cca 8 let po uzákonění registrovaného partnerství.

Na další stránce nám představují ekonomický a obchodní dopad inkluze LGBT+ lidí v České republice. Tvrdí se zde, že diskriminace LGBT+ lidí stojí naši zemi 5-37,6 miliardy korun ročně. Také jste si všimli toho značného rozptylu? Rozdíl činí téměř 800 %!

Dělá to prý 0,1- 0,7 % HDP. Velký rozptyl je tedy další věc, díky které ztrácí studie „Open for Business“ na serióznosti.

Další stránka v podstatě opakuje výše uvedené o tom, jak je inkluzivní společnost výhodná a jak moc na tom náš stát vydělá. Nebudu se jí nějak více zabývat.

Dále tu máme tvrzení o potřebě zvyšování produktivity práce, která u nás zaostává za západem a vysvětlují to diskriminací LGBT+ lidí, která prý působí jako brzda národní produktivity.

Nižší produktivita přitom neznamena, že by byl průměrný Čech méně pracovitý nebo chytrý než třeba průměrný Němec. Česká produktivita výrazně zaostává za západní Evropou především kvůli nízké přidané hodnotě. Tuzemská ekonomika je totiž místo služeb výrazně orientovaná na průmysl, který je navíc do velké míry tvořen takzvanými montovnami – ty vyrábějí především součástky, z nichž teprve v zahraničí vznikají (dražší) hotové výrobky. Tady opět analýza narazila na specifika českého průmyslu a vede nás slepou uličkou. Problém je prostě jinde.

Následují další a další argumenty, které nás mají přesvědčit, že bez LGBT inkluze, se nejspíše propadneme do doby kamenné. Úsměvné také je, že se Českou republiku snaží srovnávat s Indií a Keňou. Vážně si zkuste číst stránky 6-10 a přitom se nesmát. Některé pasáže jsem vůbec nepochopil, ale řekněme, že je to možná jenom špatným překladem zhotoveným hnutím Jsme fér.

Nyní se konečně dostáváme k faktické části studie, budeme počítat a já vám ukážu, kde všude dělala „Open for Business“ fatální chyby. „Open for Business“ zde zcela nesmyslně používá tzn. vysoký a nízký scénář při určování jednak počtu LGBT komunity, tak také ostatních parametrů. Obhajují to tím, že to prý vytváří konzervativní rozpětí ekonomických příjmů s cílem zabránit nadhodnocení dodatečných příjmů. Jenže to není pravda, protože to právě k vizuálnímu a pocitovému nadhodnocení vede.

Tak tedy používají rozpětí 1,5% až 6,7% pro stanovení počtu LGBT+ jedinců v české populaci. Je s podivem, že když jinde argumentují výzkumy Williamsova Institutu, tak nyní je přehlíží i přesto, že v nich bylo to procento pro USA stanoveno na 4,5.

Open for Busines tedy díky vysokým a nízkým scénářům a jistým konzervativním odhadům došel k počtu stejnopohlavních manželství v rozmezí 9 962 – 44 495. Jenže i na tohle má Williamsův Institut studii, která tvrdí, že z celkového počtu LGBT komunity zatím užívá stejnopohlavní manželství cca 10 %. Podle výpočtů Williamsova Institutu to tedy vychází pro Česko na zhruba necelých 24 000 manželství. Už tady je jejich odhad nadsazený, a to i když vytvoříme z těch jejich dvou čísel průměr.

Jenže zde nejsme v USA a proto jsem se rozhodl použít data z evropské Francie, která je už za první tři léta zná, což je časové období s kterým „Open for Business“ počítá ve své studii. Tak tedy od května 2013 do prosince 2016 bylo ve Francii uzavřeno celkem 32 640 stejnopohlavních sňatků, což převedeno na celé tři léta 36 720 uzavřených manželství. Pokud to číslo převedeme na počet obyvatel v Česku, vyjde nám teoretických 5820 stejnopohlavních manželství, což je vzhledem k uzavřeným registrovaným partnerstvím v zemi celkem přijatelné číslo.

„Open for Business“ počítá náklady na svatbu následovně: Odhadl náklady na průměrný svatební obřad na 5000 USD, což je při kurzu dolaru cca 115 000kč. Na první pohled přemrštěná cena neodpovídající realitě. Pro výpočet ceny totiž použili svatební agenturu Lucie Holá, která organizuje svatby v Praze a okolí, a to zejména na zámcích či jiných luxusních prostorách. Rozumnější a přijatelnější průměrnou útratu za svatbu představuje metodik finančního plánování Broker Consulting Michal Cibulka, který zvolil rozpětí 20-50 000 Kč.

Použijeme tedy horní sazbu 50 000 a tu vynásobíme teoretickým přijatelným počtem 5820 svateb a vyjde nám 291 000 000 Kč, které teoreticky páry utratí. Nyní to srovnáme s údajně seriózní studií od „Open for Business“, které vyšel rozptyl od 1,2 miliardy do 5,1 miliardy. Pokud tedy použijeme průměrnou hodnotu zjistíme, že „Open for Business“ teoretickou částku co stejnopohlavní páry utratí na svatbách hned 10x nadhodnotil!

Dále dle „Open for Business“ svatby osob stejného pohlaví, které se budou konat v České republice, také zvýší příjmy, neboť se zvýší částka vybíraných manželských poplatků. Poplatky za svatbu dvou českých občanů dle nich činí 2000 Kč. Troufnu si tvrdit, že i toto je nadhodnocené, protože snoubenci platí za potvrzení právní způsobilosti každý po 500 Kč a dále poplatek 1000 Kč, pokud by ke sňatku došlo mimo úředně určenou místnost. „Open for Business“ tedy předpokládá, že téměř každá svatba je mimo úředně určenou místnost, což je myslím nesmysl. Použil jsem tedy metodu 50 na 50. Dále dle statistického úřadu je zhruba 10 % sňatků s cizinci, což představuje správní poplatek 2000 Kč, 10 % je tedy 200 Kč. Připočetl jsem tedy k předchozímu a celkový správní poplatek bude nyní činit 1700 Kč. Vynásobíme počtem teoretických svateb a vyjde nám celková částka cca 9,9 milionu korun. „Open for Business“ přišel s částkou v rozmezí 19 000 000 až 84 000 000 milionů. **Pokud obě čísla zprůměrujeme vyjde nám 51,5 milionu, což je stále 5x nadhodnocené.**

Dále se „Open for Business“ ve studii věnují metodice odhadu nákladů pro ekonomiku České republiky v důsledku deprese vyskytující se u LGBT+ lidí. Překvapující ovšem je, že je založena na analýze situace v Indii provedené Světovou bankou. K tomuto pouze krátce. Podle mého nelze srovnávat dvě země tak kulturně rozdílné, a proto nepůsobí zrovna dvakrát seriózně.

Celý výpočet mají založený na předpokladu, že při možnosti uzavření sňatku poklesne náchylnost u LGBT komunity k depresím do normálních čísel, jako u běžné hetero-populace. Jenže to není pravda. Mnohé výzkumy prokázali například pouze mírný pokles sebevraždnosti v souvislosti s možností stejnopohlavního manželství. Obecná sebevraždnost u LGBT+ je minimálně dvojnásobná a výzkum hovoří o poklesu o pouhých 7 %. **U transsexuálů se dokonce tvrdí, že sebevraždnost je i přes operaci změny pohlaví stejná jako předtím. Tedy na téhle metodice stavět nějaký výpočet je prostě nesmyslné. Relevantní je tedy započítávat maximálně 10 % z jejich částky. Zde tedy opět vše 10x nadhodnoceno.**

Další částí je úvaha, že rozšíření práva uzavírat sňatky na páry stejného pohlaví pravděpodobně povede k snížení diskriminace. K odhadu dopadu snížení nákladů na diskriminaci u pracovní síly bylo použito cíleného snížení diskriminace z 27 % na 20 %. Zajímavé je, odkud tato čísla jsou. Jsou to čísla z dotazníkového šetření gay iniciativy SOHO z roku 2003. Dotazníky byly distribuovány mezi členy a návštěvníky gay a lesbických sdružení, byl zveřejněn na lesbických a gay webových stránkách a v časopise Amigo. Tedy mezi aktivně vystupujícími členy LGBT a jen stěží představuje reprezentativní vzorek obyvatelstva. A protože ten vzorek je z roku 2003, kdy ještě u nás neplatil antidiskriminační zákon, nelze v souvislosti s tím hovořit o nějakých pokutách s kterými „Open for Business“ argumentuje v souvislosti s ušetřenými náklady firem.

Za prvé i kdyby, tak každá diskriminace se musí nejdříve vyšetřit a až posléze udělit pokutu a za druhé to celé nedává smysl, protože i kdyby ty pokuty padaly, tak případnou do státního rozpočtu, což je přece účel, proč byla celá tato ekonomická analýza vytvořena.

Předposlední věc, kterou se analýza věnuje je diskriminace LGBT+ lidí, která údajně přináší české ekonomice náklady v důsledku ztráty výdělečného potenciálu LGBT+ zaměstnanců.

„Open for Business“ zde tvrdí, že homosexuální muži – zaměstnanci vydělávají o 10 % méně než heterosexuální muži – zaměstnanci. A opět se zde odvolávají na studii poměrů v Indii.

Budu se opakovat, ale je nepřijatelné srovnávat Indii s Českou republikou. Ekonomika naší země je hlavně spjatá s automobilovým průmyslem, který je linkového charakteru a tak je nepřipustné, aby tam někdo pracoval pouze na 90%. A podobně to funguje všude ve významnějších průmyslových podnicích – montovnách západu, které fungují na základě zakázek, které se musí splnit v určitém období. Každý člověk musí plnit normu, pokud neplní buď to pozná na výplatě, anebo je propuštěn. Tedy z pozice „Open for Business“ opět nesmyslná kalkulace.

No a konečně poslední položkou je ekonomický dopad násilí páchaného na LGBT+ lidech. Tady je opět překvapující, že vychází ze studie ekonomického dopadu domácího násilí v České republice. Domácí násilí má přitom jistá specifika, které se LGBT přímo netýkají. A obsahují zejména další náklady jako například chráněné bydlení pro týrané matky s dětmi apod. Hlavně ale jde o náklady na základě nahlášení a vyšetřování případu a dalších nákladů s tím spojených. Open for Business výpočet provedl na základě stejného dotazníkového šetření, jako byl ten o diskriminaci od gay iniciativy SOHO z roku 2003. Přitom tam je uvedeno, že na policii to ohlásilo pouhých 7 osob z celkových 39 osob, co zažili nějaké násilí na základě sexuální orientace. Tedy z celkového množství osob, které se zúčastnili dotazníku- 267, pouhých 7, což jsou necelá 3 %. „Open for Business“ zde ale počítá s 24 %. Takže vidíte, že i zde je téměř 10x nadhodnoceno.

Závěr

Firma „Open for Business“ na svých internetových stránkách uvádí, že na mezinárodní úrovni vytváří konsenzus mezi podnikatelskou komunitou, že politiky anti-LGBT + jsou v rozporu se zájmy podnikání a hospodářského rozvoje. Prý na místní úrovni vytváří obhájce v místních podnikatelských komunitách a posiluje hlasy místních podniků tím, že jim poskytuje důkazy a argumenty založené na faktech. Tak ta fakta jsme vážně viděli!!! „Open for Business“ zřejmě nejde vůbec o fakta, ale spíše o to aby globálně vymáhala práva LGBT na základě vykonstruovaných argumentů, které předkládají jako špičkové

ekonomické analýzy. Ještě bych na úplný závěr podotknul, že se zde záměrně opomíjejí předpokládané náklady po uzákonění manželství pro všechny. Jen pro příklad uvedu starobní vdovský a vdovecký důchod, který při průměrném starobním důchodu dělá cca 2500 Kč. Tedy někdy v budoucnu, kdy přijdou LGBT páry do důchodového věku, to začne být aktuální. Pokud by LGBT vstupovali do manželství stejným tempem jako heterosexuálové, mohou tyto náklady dosáhnout za 3 léta na 2,2 miliardy korun.

Dále je potřeba počítat s náklady na změny v úředních dokumentech, ve školních osnovách, posílení vlivu mimovládních organizací, stupňující se tlaky na financování umělé reprodukce z veřejných prostředků atd.

Nevěřte proto nikomu, kdo tvrdí, že je to ekonomicky výhodné. Opravdu není!!!